

διατηρήσει, ἀλλὰ μόνον ὅτι τῷ εἶπῃ τις εἰς τὸ αὐτίον του, δηλαδή εἰς τὸν χωνοειδῆ σωλῆνα τὸν παρὰ τὸν κύλινδρον.¹

Προσέτι δὲ ἡ δύναμις τῆς προφορᾶς ἐλαττοῦται διὰ τῆς ἐπαναλήψεως, διότι τὰ στίγματα ἀμβλύνονται κατ' ὀλίγον καὶ δὲν παράγουσιν ἐπίσης σφοδρὰς τὰς δονήσεις ὡς κατ' ἀρχάς.

Ὁ φωνογράφος εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ πραγματοποίησις τοῦ μύθου τοῦ κουρέως, ὅστις ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν βόθρον ὅτι ὁ Μῆδης εἶχεν ὄτα ὄνου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐφύσαν κάλαμοι ἐπαναλαμβάνουσαι μεγαλοφῶνας τὸ μυστικόν. Ὡ! ἂν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων, καὶ μίαν μόνην φοράν τὸν τῷ ἐνεπιστεύετο ὁ Δημοσθένης, δὲν θὰ μᾶς ἐξέσχιζον σήμερον τὰ ὦτα οἱ Ἑράσμιοι τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς ἀνεράστου αὐτῶν προφορᾶς, δι' ἧς καταστρέφουσι τὴν Ἑλληνικὴν.

¹Εν Βερολίῳ.

P.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Εἰκὼν.

I

Γνωρίζετε τὸν κήπον τοῦ κλαυθμώνος; Παράδοξος ἐρώτησις! Πάντες τὸν γνωρίζουσι, καὶ ὀφείλουσι νὰ τὸν γνωρίζωσιν, ἀφοῦ εἶναι τὸ προσφιλές ἐνδιαίτημα τῆς πλειονότητος τοῦ ἔθνους, ἡ ἀποτελοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ παυσανίαι.— Ἐντούτοις ἂς ἐπιτραπῇ ἡμῖν νὰ χαράξωμεν λέξεις τινὰς περὶ τοῦ κήπου τούτου χάριν τῆς εὐαρίθμου μειονότητος, τῶν μοχθούτων δηλ. καὶ φορολογουμένων, διότι πιθανὸν οὗτοι ἀμυδρὰς καὶ ἀσαφεῖς περὶ αὐτοῦ νὰ ἔχωσι γνώσεις.

II

Παρὰ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σ. Ὑπουργείον ὅπερ, ὡς γνωστὸν, εἰς τοὺς κόλπους του καὶ τὸ Κεντρικὸν ἐγκλείει Ταμεῖον, τὸν μυστηριώδη τοῦτον λαβύρινθον, εἰς ὃν δύναται νὰ σὲ ὀδηγήσῃ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν φαιδρὸς καὶ εὐτυχίας, οὐχὶ μίτος τις Ἀριάδνης, ἀλλ' εὖνους καὶ ἀνταμειπτικῆς κλητῆρός τινος τοῦ Ὑπουργείου ἡ ὑπαλλήλίσκου πρόθεσις, ἡ ἀνωτέρου τινὸς ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος δι' ἐρυθροῦ μολυβδοκοινδύλου συμβολικὸν σημεῖον... παρὰ τὸ Ὑπουργεῖον, λέγω, τῶν Οἰκονομικῶν ὑπάρχει κήπός τις ἡ μᾶλλον ὅσας κατάφυτος ἐξ αἰθαλλῶν δένδρων... Ἐκάστη γωνία ἔχει τὴν ἱστορίαν της, ἕκαστον δένδρον τὰς ἀναμνήσεις του... Ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν σκιὰν ἀναπαύονται οἱ

1. Ἀλλὰ καὶ ἡ δυσκολία αὕτη κατενικήθη, καθ' ἃ πληροφῶρε ἡμᾶς ὁ κ. Παρβίλ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐπιφυλλίδι τῆς "Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων", ὑπὸ τῆς κ. Ἐλίζας Γρέυ, ἣτις κατεσκεύασε νέον φωνογράφον, ὃς τις δύναται καὶ ἐξ ἀποστάσεως μέτρων τινῶν νὰ ἀκούῃ, νὰ μεταγράψῃ, νὰ ἐπαναλαμβάνῃ εὐκρινῶς καὶ νὰ διατηρῇ κατόπιν τοὺς προφεθέντας λόγους. Οὗτω δὲ ἑλπίς ὑπάρχει ὅτι ἡ νηπιάζουσα εἰσέτι ἀνακάλυψις αὕτη μετ' οὐ πολὺ βελτιωθήσεται καὶ τελειοποιηθήσεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐξ ἀπλῶς περιέρρου θεάματος νὰ καταστῇ μηχανὴ πρᾶγματι καὶ ἐπιτηδεῖα πρὸς παντοίας ἐπιτυχεῖς ἐφαρμογὰς. Σ. τ. Σ.

2. Βίον.

κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας πηγαινοερχόμενοι εἰς τὰ ὑπουργεῖα λόγῳ δημοσίου συμφέροντος πάντοτε, ἐκεῖ, ἀνυπόμονοί τινες, λαβόντες ἐκ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιστολάς τὰς ἀναγινώσκουσι μειδιώντες ἢ συνοφρουόμενοι, καγχάζοντες ἢ βλασφημοῦντες... Ἐκεῖ προεξοφλοῦνται μισθοὶ καὶ ἐντάλματα... ἐκεῖ... ἐκεῖ... Ἀλλ' ὁ κήπος οὗτος ἔχει καθιερωθῇ κυρίως καὶ προορισθῇ διὰ τοῦς ὑπαλλήλους καὶ παυσανίας, τοὺς Οὐίγους τούτους καὶ Τόρσις, τοὺς Καπουλέτας καὶ Μοντέγους τοῦ πρωτοτύπου ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς Βασιλείου... Ὁ κήπος οὗτος χρησιμεύει ὡς παυσίλυπον τῶν ὑπαλλήλων καὶ αὐξίλυπον τῶν παυσανίων, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἐπωνομάσθη κήπος τοῦ κλαυθμώνος. Ἡδὴ, ἀναγνώστα, ἐντὸς αὐτοῦ θὰ σὲ ὀδηγήσω....

III

Πέραν, πρὸς πένθιμόν τινα κυπάρισσον διηθύνετο ἀργῶ τῷ ποδὶ ὁμὰς παυσανίων, ὅπως εἰς τὰ ἐκεῖ που καθίσματα τὰ ῥάθυμα αὐτῆς ἀναπαύσῃ μέλη... Ἡ ἀρχαία εὐκλεία καὶ ἡ ἐκπεσοῦσα εὐγένεια ἦτο ἐξωγραφισμένη ἐπὶ τῆς στάσεως, τῆς φωνῆς, καὶ τῆς ἰδιοτρόπου καὶ ιδιορρύθμου καλλιέργειας τῆς γενειάδος τῆς ὁμάδος ταύτης, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς μελαίνης ἐνδυμασίας, τετριμμένης ἤδη καὶ μαρμαίρουσας κατὰ τὰ γόνατα καὶ τοὺς ἀγκῶνας, πολλαχοῦ δὲ καὶ πολλάκις ἐπιδιορθωθείσης... Τινὲς ἔφερον εἰσέτι ἐπίχρυσον ἄλυσιν ὥρολογίου, μὴ λαβοῦσαν εἰσέτι ἔνεκα τῆς εὐτελείας της τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ παρὰ τινι τοκογλύφῳ τὴν κλονισθεῖσαν πίστιν τοῦ αὐθέντου της... Ἀλλ' ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἄκραν αὐτῆς καὶ ὥρολόγιον; Τοῦτο ἂς μείνῃ μυστήριον. Σεβάσθητε τὸ ἀπόρρητον τῶν θυλακίων...

Εἰς ἐκ τῶν τῆς ὁμάδος ἦτο τέως βοηθὸς τῆς ἀστυνομίας, ἐκράτει εἰσέτι εἰς τὴν δεξιάν του ῥόπαλον καὶ ἔφερε πώγωνα ἐνούμενον μετὰ τοῦ μύστακος, ὅστις κατέληγεν εἰς αἰχηρὰν καὶ ὀξεῖαν ἄκραν ὁ δεῦτερος ἦτο τέως εἰρηνοδίκης τρίτης τάξεως, συνεπῶς καὶ πταισματοδίκης, ἐκτελῶν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑποθηκοφύλακος καὶ συμβολαιογράφου... Ὁ τρίτος ἦτο ὑπογραμματοῦς Πρωτοδικείου τινὸς, παυθεὶς, καὶ τοι ἔχων τὰ προσόντα τοῦ νέου νόμου καὶ ἀντικατασταθεὶς ὑπ' ἄλλου μὴ ἔχοντος ταῦτα, διότι ἐτόλμησε νὰ μὴ θελήσῃ νὰ υπογράψῃ ἀπόδειξιν μισθοῦ ἀνωτέρου ἐκείνου, ὃν πράγματι, ἐλάβανεν οἱ λοιποὶ ἦσαν παυσανία μὲν καὶ αὐτοὶ, πλὴν ἄγνωστοι... Θέλετε νὰ μάθετε ἤδη καὶ τὰ ἀρχαία τῶν τριῶν φίλων ἡμῶν ἐπαγγέλματα; Ὁ πρῶτον βοηθὸς ἦτό ποτε ξυλουργός, δὲν ἐκέρδιζε ὅμως πολλά· ὁ βουλευτὴς τοῦ τόπου του ὑπεσχέθη νὰ τὸν διορίσῃ εἰς θέσιν τινὰ καὶ τὸν διώρισε· πλὴν ὁ διορισθεὶς παύεται, παυθεὶς δὲ καὶ ἐξοικειωθεὶς πρὸς τὸ officium καὶ τὰ ἐκ

διὰ τοῦ χρυσοῦ, ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός. (Παροιμίαι γερμανικαί.)

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἀναλυτικαί τινες μέθοδοι ἐφαρμοζόμεναι ἐν ταῖς τέχναις καὶ τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ.

Βούτυρον τεχνητόν.—Ἀπὸ τινος πλημυρεῖ τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς τὸ πρὸ διατίας εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἐδωδύμων εἰσαχθὲν τεχνητὸν βούτυρον. Ἐν Ἀμιλτον (Καναδᾷ) τῆς Ἀμερικῆς ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου ἐργοστασίου ἐξάγονται καθ' ἑκάστην 500 χιλιάδ. τοιούτου βουτύρου καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἤρχισε νὰ ἐκτοπίζῃ τὸ γνήσιον.

Παρασκευάζεται δὲ ἐκ τῶν εὐτηκτοτέρων συστατικῶν τοῦ βοείου καὶ τραγείου στέατος, ὅσα δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν στεατικῶν λαμπάδων καὶ ὡς συγκαίμενον ἐκ τῶν αὐτῶν περιπτου στοιχείων, οἷά εἰσι καὶ τὰ τοῦ γνησίου βουτύρου, δὲν ἔχει τι ἐπιβλαβὲς ἢ χρησίς αὐτοῦ, οὔτε ὑπὸ ὑγιεινῇ, οὔτε ὑπὸ οἰκονομικῇ ἔποψιν. Τὸ τεχνητὸν ὡς καὶ τὸ γνήσιον βούτυρον συνίστανται ἐκ στεατικῆς, φοινικικῆς καὶ ἐλαϊκῆς γλυκερίνης· τὸ δὲ ὕδωρ, ἢ τυρίνη καὶ τὸ γαλακτοσάκχαρον, ἅτινα ἐμπεριέχονται ἐν τῷ γνήσιῳ, δὲν ἐλλείπουσι καὶ ἐκ τοῦ τεχνητοῦ, διότι συναναμιγνύονται τὰ ὑπολείμματα τῶν μνησθέντων ἀνωτέρω στεατῶν ἐπιτήδες μετὰ προσφάτου γάλακτος. Λαμβάνων δὲ τις ὑπ' ὅψιν ὅτι τὸ τεχνητὸν βούτυρον εἶναι ἀσυγκρίτως τοῦ γνησίου εὐωνότερον καὶ ὅτι τὴν σήμερον τὰ λίπη κατέχουσι μεγίστην σημασίαν ὡς πρὸς τὴν διατροφήν τοῦ ἀνθρώπου, ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος πρὸς περιστολὴν τῆς παραγωγῆς αὐτοῦ. Μόνον δὲ ἡ δι' αὐτοῦ νόθευσις τοῦ γνησίου βουτύρου, ἥτις ζημιᾷ τοῦς καταναλωτὰς αὐτοῦ, παρέχει ἀφορμὴν πρὸς εὐλόγους ἐνστάσεις.

Τὸ τεχνητὸν βούτυρον παράγεται ἐκ τοῦ λευκοτέρου στέατος καὶ δὴ προτιμότερον ἐκ τοῦ περὶ τοὺς νεφροὺς λίπους. Τοῦ τοιούτου λίπους παρέχει κατὰ μέσον ὅρον μέτριος βοῦς 28 χιλιάδ. Ἐξαχθὲν ἐκ τῶν σαρκωδῶν μερῶν καὶ τοῦ κρέατος τήκεται τὸ νεφρικὸν λίπος, διηθεῖται διὰ λινῶν σάκκων καὶ ἐκτίθεται εἰς αὐτόμακτον ψύξιν, ὅτε ἐκ 50—55° ἐκκρίνεται ἡ δύσπηκτος καὶ κατ' ἀκολουθίαν πρώτη πηγνυομένη στεατικὴ γλυκερίνη. Αὕτη μὲν ἀπομακρύνεται, ἐφαρμοζομένη εἰς τὴν λαμπαδοποιίαν, τὸ δὲ βευστὸν εἰσέτι ὑπόλοιπον τοῦ λίπους, ὅπερ μετὰ τῶν ἀνωτέρω 28 χιλ. νεφρικοῦ λίπους ἀνέρχεται εἰς 46,5 χιλιάδ. καὶ καλεῖται ἐλαιομαργαρίνη, ἀποχύνεται εἰς ξυλινὰς αὐλακὰς κεκλιμένας, ἐν αἷς κατ' ἀντίθετον φορὰν ῥέει ψυχρὸν ὕδωρ. Οὕτω δὲ πλύνεται, πῆγνυται μετ' ὀλίγον καὶ κατεργάζεται ἔπειτα μετὰ γάλακτος, εἰς ὃ προσετέθη, προκειμένου ν' ἀλισθῇ τὸ βούτυρον, καὶ ἄλλας. Ἐξ 28 χιλ. ἀρχικοῦ λίπους

παρασκευάζονται τοιοῦτοτρόπως 48 χιλ. τεχνητοῦ βουτύρου.

Εἶναι δὲ τοῦτο ὑποκίτρινον, εὐχυμον καὶ διαλύεται ἐν τῷ στόματι ὥπως καὶ τὸ γνήσιον· στερεῖται ὅμως τῆς εὐαρέστου ὁσμῆς καὶ χαρὰκτηριστικῆς γεύσεως αὐτοῦ, ἐνέχει ὀλιγώτερον ὕδωρ καὶ ὀλιγώτερα τυρώδη συστατικά, τήκεται δὲ καὶ εἰς ταπεινότεραν θερμοκρασίαν, ἥτοι εἰς 28°, ἐνῶ τὸ γνήσιον τήκεται εἰς 33—36°, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ μέσον ἀναγνωρίσεως καὶ διακρίσεως τῶν δύο εἰδῶν. Προκειμένου δὲ ν' ἀνακαλυφθῇ νοθεῖα τις τοῦ γνησίου βουτύρου ὑπὸ τεχνητοῦ, τήκεται τὸ ὑποπτον βούτυρον καὶ διαβρέχεται δι' αὐτοῦ θρυαλλίς τις, ἥτις καὶ ἀνάπτεται. Ἀποσβευνουμένης τῆς φλογὸς τοῦ γνησίου βουτύρου δὲν αἰσθανόμεθα τότε ἐν τῷ ἐκ τῆς θρυαλλίδος καπνῷ πνιγηρὰν καὶ δυσάρεστον ὁσμὴν, ἐνῶ τὸ τεχνητὸν ἀναδίδει τοιαύτην, δάκρυα καὶ βῆχα προκαλοῦσαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὡρολόγιον μυστηριώδες.

Τὸ μυστηριώδες ὥρολόγιον, ὅπερ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐφευρεθὲν, βλέπομεν σήμερον καὶ εἰς τινὰς ὥρολογοποιοὺς τῶν Ἀθηνῶν, σύγκειται ἐξ ἀπλοῦ ὑαλίνου δίσκου ὑποθασταζομένου ὑπὸ κιονίσκου ἔχοντος τοὺς δείκτας κινουμένους ἀνευ τινὸς μηχανισμοῦ καταφανοῦς.

Τὸ ἐκκρεμὲς τοῦτο ὥρολόγιον συνίσταται ἐκ δύο δεικτῶν, τὸ ὠροδείκτου καὶ λεπτοδείκτου, ἐξηριγμένων ἐν τῷ κέντρῳ δίσκου κρυσταλλίνου, ἐφ' οὗ εἶνε κεχαραγμένοι αἱ ὥραι καὶ τὰ λεπτά. Ἐκαστος δεικτὴς μόνος του κινεῖται περιτρέχων τὸν δίσκον καὶ δεικνύων καθ' ἐξῆς τὴν ὥραν καὶ τὸ λεπτόν χωρὶς νὰ φαίνεται κινούμενος ὑπὸ μηχανισμοῦ τινος.

Τὸ μυστήριον τῆς πορείας τῶν δεικτῶν ἐνυπάρχει ἐν τινι συστήματι τροχῶν ὥρολογίου τεθειμένων ἐντὸς ἀντισηκώματος, ὅπερ ἔχει ἑκαστος δεικτῆς. Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν τροχῶν ἐκτοπίζει τεμάχιον πλατίνης μικρὸν μὲν, ἀλλὰ βαρύτατον, ὅπερ κυκλοφορεῖ οὕτω πως ἐν τῇ θέσσει τῇ περικλειούσῃ τὸ ἀντισηκῶμα τοῦτο καὶ λαμβάνει διαφόρους θέσεις. Κατὰ τὰς διαφόρους δὲ ταύτας θέσεις τὸ βάρος τοῦ τεμαχίου τῆς πλατίνης, συνδραζόμενον μετὰ τοῦ βάρους τοῦ δεικτοῦ, μεταδίδει εἰς τὸν δεικτὴν πάσας τὰς κλίσεις, αἵτινες εἶνε ἀναγκαῖαι ἵνα οὗτος τακτικῶς περιτρέχῃ τὸν δίσκον κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὥρῶν, ἃς πρέπει νὰ δείξῃ. Τοιοῦτος ἀπλοῦς στατα δὲ μηχανισμὸς τοῦ μυστηριώδους τοῦτου ὥρολογίου, ὅπερ κατὰ τὸ λέγειν τῶν εἰδότην εἶνε μία τῶν ὠραιότερων ἐπινοήσεων τῆς νεωτέρας βιομηχανίας.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

1. Δείκτον ἔβην· βιομηχανίας.